

РЕШЕНИЕ

№ 2439

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1424** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Л. П. Д. - кмет на район „К.“, Столична община, срещу Решение № 5968 от 22.12.2023г. постановено по АНД № 20231110210930/2023г. на СРС, 14 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 47/25.07.2023г. на директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, с което на касатора, на основание чл.418, ал.1 от Закон за ветеринарномедицинската дейност (З.), е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл.133, ал.2, т.7 З..

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Поддържа, че не са изяснени всички относими обстоятелства по случая, в това число, че животните са се движели по улица в населено място, като твърди да се касае за имот частна собственост и път от републиканската пътна мрежа водещ до него. Проверяващият орган ОБДХ не е присъствал по време на иницирираната именно от касатора проверка и не се е запознал с фактите по случая. Поддържа, че тя е изпълнила задълженията си по Наредбата на СО за придобиване, притежаване и отглеждане на домашни животни на територията на СО, като е издала изрични заповеди за маршрутите за придвижване и местата за паша на животните за всяко от 10-те населени места в структурата на район „К.“. Твърди, че в конкретния случай се касае, не до отклоняване от

определения маршрут за паша, а за извършени нарушения на чл.139, ал.1, т.3а и чл.150, ал.1, т.3 от З., от страна на собственика на животните. Прави искане решението на СРС и НП да бъдат отменени.

Касационната страна - Директор на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, чрез своя пълномощник оспорва жалбата и прави искане решението да бъде оставено в сила.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, след анализ и оценка на събраните пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

СРС е сезиран с редовна и допустима жалба подадена от Л. П. Д. - кмет на район „К.“, Столична община, срещу наказателното постановление № 47/25.07.2023г. издадено от директора на ОБДХ С.-град, с което на основание на основание чл.418, ал.1 от З. ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл.133, ал.2, т.7 З.. Посочените в НП фактически обстоятелства послужили като основание за издаването му са, че кметът на район „К.“, на 14.06.2023г. не е предприела мерки за недопускане свободно движение на животни по улиците на населените места, поради което едри преживни животни свободно са се движили в района на пътното платно на [улица], [населено място] и търговски комплекс „Д. П.“, находящ се в [населено място], район „К.“, [улица]. НП е издадено въз основа на АУАН № 67 от 03.07.2023г. от ветеринарен лекар в отдел Здравеопазване на животните в ОБДХ С. – град, в който са отразени същите обстоятелства и нарушени правни норми. При получаване на АУАН, касаторът е възразила, че не е виновна тя за инцидента, тъй като случаят е извън нейните правомощия като кмет на район К.. С последващо писмено възражения подробно е релевирала възраженията си, поддържани и с касационната жалба.

Към възраженията си е приложила Заповед № РКР20-РД09-109/15.06.2020г., с която на основание чл.46 от ЗМСМА и чл.13 от Наредбата за придобиване, притежаване и отглеждане на домашни животни на територията на СО, са определени места за паша на селскостопанските животни на територията на кв. Ч., район „К.“, както и маршрути за придвижване. Представена е и кореспонденция във връзка с излизане на животни от животновъден обект в[жк].

Въз основа на писмените доказателства, както и свидетелските показания, СРС е приел, че НП е издадено без да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и при наличие на материалноправните предпоставки за санкциониране на кмета на район „К.“ СО, за нарушение на чл.133, ал.2, т.7 З..

Настоящата инстанция, упражнявайки правомощията си по чл.218, ал.1 и 2 АПК, приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но е неправилно.

Основателни са възраженията в касационната жалба, че НП е издадено без да са изследвани всички относими за случая обстоятелства, при неизяснена фактическа обстановка и при липса на ясни и конкретни мотиви за основанията за налагане на санкция на кмета на район „К.“, СО.

Фактът, че е подаден сигнал, че едри преживни животни са нанесли щети на търговски комплекс „Д. плаза“, не се оспорва. Преди да издаде НП обаче, наказващият орган на основание чл.52, ал.4 от ЗАНН проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и преценява възраженията и събраните

доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. В случая и при получаване на АУАН и в срока за възражения, касаторът е релевирал ясни възражения, че този случай, не е свързан с нарушения на нейни правомощия като кмет на район „К.“, от една страна с оглед мястото, на което са установени животните, а от друга и защото се касае за неправомерно поведение на собственика на животните, който е осъществил фактическия състав на изрични административни нарушения по чл.139, ал.1, т.3а и чл.150, ал.1, т.3 от З.. Възрадила е, че възложените на кмета на района задължения по чл.13 от Наредбата за придобиване, притежаване и отглеждане на домашни животни на територията на СО са изпълнение и са определени места за паша и маршрути за придвижване на селскостопанските животни. При тези възражения наказващият орган е следвало, преди решаване на въпросите по същество по преписката, да пристъпи към изследване на спорните обстоятелства, относими към въпросите за отговорността на касатора. Действително, съгласно чл.133, ал.2, т.7 от З., кметовете и кметските наместници са длъжни да предприемат мерки за недопускане на свободно движение на животни по улиците на населените места, но в конкретния случай изобщо не е изследвано и проверено по какъв маршрут са се движили животните, установени в района на търговския комплекс. Не е проверено откъде са дошли, по какъв маршрут са минали. Това обстоятелство е от съществено значение, тъй като търговският комплекс е разположен в отсечка на [улица]и Републикански път I-1 (Софийски околовръстен път), която е част от републиканската пътна мрежа, за която отговорност не носи кметът и след като не е установено как животните са стигнали дотам, не може да се обоснове извод, че са се движили по „улицы на населени места“. Изобщо не са проверени обстоятелствата свързани с възражението, че принципно не може да се касае за нарушение на чл.133, ал.2, т.7 от З., тъй като кметът на район „К.“ е предприел мерки съгласно горесцитраната наредба, като е определил с нарочни заповеди местата за паша на селскостопанските животни и маршрутите за придвижването им. В тази връзка са наведени възражения, че всъщност се касае за животни от конкретен животновъден обект и нарушена от страна на собственика им забрана по чл.139, ал.1, т.3а от З. – да не се пускат животни извън животновъдния обект без придружител (собственик или гледач), освен когато животните се намират в оградени пасища, както и неспазване на задължението да се предприемат всички мерки за предотвратяване на бягството на животните на основание чл.150, ал.1, т.3 от З.. Въпреки възраженията и представените документи – разменена кореспонденция по повод оплаквания за бягство на животни от животновъден обект, наказващият орган не е изследвал обстоятелствата идентифицирани ли са животните, кой е собственикът им, има ли регистриран животновъден обект и не се ли касае за нарушена изрична забрана по чл.139, ал.1, т.3а от З., в който случай отново отговорността не би била за кмета на района. Без проверка на всички тези факти и събиране на доказателства за тях, наказващият орган е издал обжалваното в настоящото производство НП в нарушение на изискването на форма и мотивираност. Посочено е единствено, че санкционираното длъжностно лице е осъществило състава на нарушението по чл.133, ал.2, т.7 от З. – не е предприел мерки за недопускане на свободно движение на животни по улиците на населените места, но без да конкретизира кои мерки и кои правомощия в тази връзка органът не е изпълнил, предвид представената заповед за определяне на места за паша на селскостопански животни и маршрути за придвижване. Издаденото НП в нарушение на изискванията за форма и мотивираност и при

неизяснена фактическа обстановка (нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН) е незаконосъобразно и е следвало да бъде отменено от СРС по жалбата на кмета на район „К.“, СО.

По тези съображения решението на СРС следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено ново, с което да се отмени обжалваното НП.

С оглед изхода на делото, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, в полза на Столична община следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 5968 от 22.12.2023г. постановено по АНД № 20231110210930/2023г. на СРС, 14 състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. П. Д. - кмет на район „К.“, Столична община, наказателното постановление № 47/25.07.2023г. издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, да заплати на Столична община, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, сумата от 80 лева – съдебни разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.